

Livet som en søppelplukker

Lukten av søppel og stupp gjorde meg kvalm den første dagen min her på søppeldynga. Jeg var ikke akkurat så spent på å møte andre barn og voksne. Nei, jeg hadde en vond klump i magen.

Da jeg kom dit, sto det to gutter rett foran meg som plukket opp noe plastikk.
-Hei! Er du den nye jenta som skal begynne her i dag? spurte guttene.

- Ja, jeg heter Miranda, svarte jeg litt lavt. Det var Raphael og Gardo. Det var de som lærte meg å plukke, sortere og selge ting.

Raphael tok meg i hånden viste meg med en gang hva som var stupp og hva vi skulle gjøre med det. Han åpnet opp klumpen av ark, og da kom det lille jeg hadde spist til frokost opp.

Gardo tok meg i den andre hånden og så begynte han bare å plukke. Det er alltid morsomt å være med de to, fordi de får meg alltid til å le og smile. Og det er de to som får meg til å jobbe her hver eneste dag.

Nå har jeg jobbet her i to år, og hver eneste dag er jeg her med Raphael og Gardo. Jeg pleier ikke å gjøre dumme ting som er farlig, men en dag holdt jeg på å bli drept.

Det er kanskje et halvt år siden det skjedde, men jeg husker enda følelsen at jeg var nær døden.

Gardo, Raphael og jeg gikk sammen og plukket. Gardo hadde vært syk og han var ganske svimmel. Raphael møtte støtte ham når vi gikk.

- Gardo, hvorfor kom du på jobb når du sjangler så mye? spurte Raphael med en irritert stemme.

- Fordi jeg følte meg mye bedre i dag, svarte Gardo med et sukk.

Sola var veldig varm, og det brant på ryggen min. Guttene hadde dratt genseren over hue, men det syntes ikke jeg var noe behagelig. Vi plukket og plukket, men det eneste vi fant var stupp.

Plutselig så jeg noe som skinte i sola. Jeg løp opp på søppelfjellet.

-Gutter! Jeg tror jeg har funnet noe veldig verdifullt! ropte jeg til de.

- Hva er det? spurte Raphael. Han begynte å gå opp til meg. Jeg så meg rundt, men jeg fant ikke tingen.

Akkurat da Raphael hadde kommet opp på søppelfjellet mistet Gardo som sto bak ham balansen og falt bakover.

-Gardo! skrek jeg veldig høyt. Raphael snudde seg raskt i det jeg skrek for å få tak i Gardo, som var på vei nedover fjellet. Begge to forsvant ned bak haugen og landet med et dunk.

Jeg var på vei ned, da jeg kom på tingen jeg egentlig skulle finne. Jeg snudde

meg rundt, men da ble jeg blendet av sola og så mistet jeg balansen. Jeg fomlet med å finne noe jeg kunne holde meg igjen med, men det var ingenting der, så jeg falt bakover.

Bak haugen lå det spisse gjerde til søppeldynga, og jeg var på vei rett mot det, med ryggen.

-Miranda! hørte jeg noen rope før jeg landet og ble bevisstløs.

Jeg hadde landet rett ved siden av gjerde, men jeg hadde skadet meg. Jeg måtte sy tjue sting i armen. Legen sa at jeg ikke fikk plukke på to uker. Jeg plukket ikke, men jeg var der får å være med Raphael og Gardo.

Jeg vet ikke hvor tingen som jeg egentlig skulle finne er nå, men det gjør ikke noe fordi Raphael og Gardo tar vare på meg og hjelper meg med å selge ting. Jeg får ikke alltid like mye penger for det jeg selger, men jeg får nok til å holde meg i live.

Jeg har aldri funnet en perfekt ting som jeg ville ha fått masse penger for, men den dagen vil jo komme en gang. Det håper jeg i hvert fall.